UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De reditu dauid in hierusale[m] ca. xviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

trans iordanē: ⁊ maxie berzellai galaadites obtulerūt dauid cibaria multa nimis: ⁊ ſtratoria ⁊ tapetia ⁊ vaſa fictilia. Porro dauid diuiſit populū q̄ cū eo erat in tres ꝑtes. vnā dedit ioab. ſcđaz abyſai. tertiā ethay getheo q̄ putat̄ fuiſſe filiꝰ achis amici dauid. Cūq̧ vellet egredi rex cū eis ad pugnā dixerunt. Non ibis. te ſolū q̄rūt alios nō curāt. Cunq̧ egrederent̄ cunei ad pugnā circiter ſeptē milia: ſtabat dauid iuxta portam ⁊ dicebat. Seruate mihi puez abſalon. Et factum eſt ꝓliū in die illa iuxta ſaltū effraim: ⁊ fugit exercitus abſalon ceſis ex eo. xx. milibꝫ. ⁊ plures interfecerūt beſtie ſaltus q̧ gladius. Fugienſq̧ abſalō ſup mulū venit ad quercū cōdenſam: ⁊ intercepto capite eꝰ ramis mulus ꝑtranſijt eo ſuſpēſo. Qđ cū quiſpiā nūciaſſet ioab ait ad eū. Quare nō ꝯfodiſti eū. Qui reſpōdit. Nō mitterē manū meā in filiū regis. ꝓſertim cū audierim euz dicentē. Suate mihi puerū abſalon. Infixitq̧ ioab tres ſagittas in corde abſalon. Quē adhuc palpitantē interfecerūt armigeri ioab: ⁊ ꝓiecerūt eū in foueam grandē: ⁊ cōportauerūt ſup eū aceruū lapidū: vt duplici morte periret: tanq̧ facinoroſus. Iſrael āt fugit in tabernacula ſua. Porro abſalō adhuc viuēs erexerat ſibi tituluz in valle regia: q̄ duobꝫ ſtadijs diſtat a hierl'm in monimētū noīs ſui: ⁊ erat nomē tituli manꝰ abſalon. Hūc titulū q̄daz putāt fuiſſe arcū triūphalem: in q̄ ſculpta erat manus abſalon. Sz ioſephus đt ſtatuā fuiſſe marmoream. Tunc ait achimaas ad ioab. Currā ⁊ annūciabo regi. Qui reſpōdit. Nolo te hodie nūciare. Filiꝰ eñ regis mortuꝰ ē. Et ait ioab ad chuſi. Currens q̧z achimaas poſt eū ꝑ viā cōpendij tranſiuit eū. Dauid aūt ſedebat inter duas portas. ſpeculator ꝟo in faſtigio porte exclamauit. Video hoīem currentē ſolū. Et ait rex. Si ſolꝰ eſt: bonꝰ eſt nunciꝰ. Et iterꝫ ait ſpeculator. Apparet mihi hō alter currēs ſolus. Dixitq̧ rex. Et iſte bonus eſt nūcius. Et veniēs achimaas adorauit dicēs. Bn̄dictꝰ deus q̄ ꝯcluſit hoīes leuantes ſe ꝯ regem. Et ait rex. Eſt ne pax puero abſalō. At ille noluit indicare. Chuſi ꝟo ſuperueniens indicauit. Et cōtriſtatus rex aſcendit cenaculū porte flens op̄to capite: ⁊ clamās. Fili mi abſalon: quis mihi tribuat vt ego moriar ꝓ te: abſalon fili mi. fili mi abſalon. Qđ audiēs populꝰ timuit ingredi ciuitatē: ⁊ ingreſſus ioab ad regē dixit. Cōfudiſti hodie vultus coꝝ q̄ ſaluā fecerūt aīam tuā. Diligis odiētes te: ⁊ odio habes diligētes te. Procede ⁊ alloquere ſuos tuos: alioquin nec vnꝰ remanebit tecū hac nocte: ⁊ erit hoc malū tibi ſup oīa que vnq̧ paſſus es. Sedit ergo rex ī porta lota facie: ⁊ venit ad eū oīs multitudo ⁊ benigne locutꝰ eſt eis.

De reditu dauid in hierl'm.

Capitulum. XVIII

P orro qui ſecuti fuerāt abſalon mutuo ſe hortabant̄: vt reuocarēt regē: memorātes bn̄ficia eius in iſrl'. Dauid āt miſit ad ſadoch ⁊ abiathar vt loquerent̄ ad viros iuda. Hec dicit rex. Os meū ⁊ caro mea vos. Quare nouiſſimi reducitꝭ regē. q. d. Videte ne tardiores ceteris ſitis: ⁊ ꝑ eoſdem iurauit amaſe: ꝙ ꝓncipē militie eū vellet ꝯſtituere ꝓ ioab. Et miſerūt viri iuda ad regem vt rediret. Et venit rex vſq̧ ad iordanē: ⁊ venit oīs iuda in occurſum eius in galgala. Semei quoq̧ de baurim deſcendit cū eis hñs ſecum contribules ⁊ mille viros de beniamin. Siba q̧z ⁊ filij eius ⁊ ſerui trans iordanē venerūt ad eū: vt traducerent domum eius. Iſti ſm ioſephū fecerunt pontē iordanis: vt facilius rex trāſiret cum exercitu. Cūq̧ tranſiſſet rex: adorauit ſemei dicēs. Ne memineris dn̄e iniuriam ſerui tui. Scio enim peccatū meū: ⁊ ideo hodie veni in occurſum tuū ꝓmꝰ de oīi domo ioſeph: nō ꝙ eſſet in tribu ioſeph. ſed qꝛ habitabat in ſorte effraim. Cunq̧ diceret abyſai ſemei occidēdū dixit dauid. An ignoras me hodie factū regē ſuper iſrael. Ergo ne hodie interficiet̄ vir in iſrael. quaſi diceret. Illos occidā qui me hodie fecerunt regē ſup ſe. Timebat q̧z ſi interficeret̄ ſemei ꝙ reliqui qui ſimiliter regē offenderant nollent eum ſibi facere regē: ⁊ ait ad ſemei. Non morieris. Miphiboſeth q̧z venit in occurſuz regꝭ illotis pedibꝫ ⁊ intonſa barba. Nā et veſtes nō lauerat a die qua egreſſus fuerat rex. Hebreus habet infectis pedibꝫ tradens ꝙ ſibi fecerat pedes ligneos. Et ait rex ad eum. Cur non veniſti mecum. Qui reſpōdit. Seruus meus ꝯtempſit me: nolēs mihi ſternere aſinū vt irem cū rege: inſup ⁊ accuſauit me: tu aūt q̄ iuſtus es fac qđ tibi videtur. Et ait rex. Fixuz eſt qđ locutus

ſuum. Tu ꝛ ſiba diuidite poſſeſſiões. q. dice-
ret. Utriqꝫ veſtrū dederā: ſed qꝛ vterqꝫ totū
habere non poteſt: inter vos diuidat. Dicit
ꝙ dauid īmemor iuramēti cū ionatha iniu-
ſte iudicauit. ꝛ ideo roboam ꝛ ieroboam di
uiſerūt eiꝰ regnū. Mortuo eni ſalomone ro
boam filiꝰ eius: ꝛ ieroboā armiger ipſius di
uiſerūt regnū qḋ habuerat dauid Berzellai
ꝗꝫ qui ꝓbuerat alimēta regi deſcēderat cum
eo. Et ait rex ad euꝫ. Ueni mecū in hierl'm:
ꝛ honorabo te. Qui reſpondit. Octogenari
us ſum hodie: non indigeo hac viciſſitudīe
Chamaa: al's chanaan filius meꝰ vadat te-
cum. fac ei qḋ tibi videt. Et ait rex. Ueniat
ꝛ faciam ei qḋ tibi placuerit. Et rediit berzel
lai in locū ſuum. Tunc cōcurrerunt ad regē
oēs viri iſrael: ꝛ indignātes dixert. Qua-
re te furati ſunt frēs
nr̄i viri iuda: et tra-
duxerūt te ſine nob.
Et reſpōdit iudas.
Quia ꝓpior eſt mi-
hi rex. Et ait iſrael.
Decē partibus ego
maior ſum. ideo ma-
gis ad me ꝑtinet da
uid ꝗꝫ ad te: ꝑſertim
cuꝫ ꝑmogenitꝰ ſim.
Cumqꝫ reſpōdiſſent
duriꝰ viri iuda: ſiba filiꝰ bochri: filiꝰ gemini
cecinit buccina: ꝛ ait. Nō eſt nobis pars ī fi
lio iſai. Reuertere in tabernacula tua iſrl'. Et
recedētes a dauid: ſecuti ſunt ſibam. Uiri āt
iuda reduxerunt regem ſuū in hieruſalem.

Nota quoddā h̄ qḋ
vix alibi inuenies ꝙ
nomine iſrael .xj. tm̄
tribꝰ deſignant. Cuꝫ
eni .xij. fuiſſent. d. xij.
patribus. de tribu iu
da rex fuit dauid qḋ
indigne ferētes .xj. ve
nerunt ad tribum da
uid dicentes.

De morte Amaſe ꝛ Siba. Ca. XIX.

Erat autē decem

concubinas ad ꝗs ingreſſus fue-
rat abſalō reluſit ī cuſtodia vi-
duitatis: nec eſt ingreſſus ad eas. Et ait rex
amaſe ꝗ erat ꝑnceps militie. Cōgrega mihi
viros iuda in tertiū diem. Abiit ergo amaſa
ꝛ moratꝰ ē extra placitū. Et ait rex ad abyſai
nō ad ioab quem iam amouerat a principa
tu. Tamē ioſephus dicit eū dixiſſe ad ioab.
Tolle ſeruos dn̄i tui: ꝛ ꝑſequere ſibam ne ef
fugiat vos: ꝛ egreſſi ſūt cū eo omnes robuſti
de hieruſalē: ꝛ occurrit ei amaſa reſidens iu-
xta lapidem grandē ꝗ eſt in gabaon. Porro
ioab veſtitus erat tunica ſtricta: ioſephꝰ tn̄
dicit lorica: ꝛ accinctus erat gladio fabrefa-
cto: ꝗ leui motu egredi poterat: ꝛ arte ꝗdam
ſimulans ꝗſi cecidiſſet gladiꝰ ꝛ recepiſſet euꝫ
dextra manu tenuit mētū amaſe: ꝗſi oſculās
eum: ꝛ ſiniſtra ꝑcuſſit eum in latere: ꝛ effudit
eius inteſtina. Joab autē ꝛ abiſay ꝑſecuti ſūt
ſibam: ꝛ ſubſiſtebant venientes ad mortuū
in via. Uir autē ꝗdam amouit eū in agrū et
operuit eū: ne ſubſiſterēt trāſeūtes: clamans
ꝙ iuſte occiſus eſſet qui in dolo moraꝫ face-
ret redire ad regē. Joab ꝟo cum exercitu ob-
ſedit ſibam in abela: ꝛ moliebatur deſtruere
muros vrbis. ꝛ exclamauit ad eum mulier ſa
piens de ciuitate. Sermo dicebatur in vete
ri prouerbio. Qui interrogant interrogēt in
abela. ꝗſi diceret. hec eſt vrbs ↄſilij ab antiꝗ.
Quare queris euertere matrē ciuitatuꝫ iſrl'.
Quare ꝑcipitas hereditatē dn̄i. Hebreꝰ nō
habet ꝓuerbio. ꝛ eſt ſenſus ſm eū. Sermo
dicebat in veteri. i. quondaꝫ in lege dictū eſt
vt iſrael ꝑus offerat pacem hoſtibꝰ ꝗꝫ aggre
diatur eos. Quare ergo precipitas heredita
tem dn̄i. id eſt cur nō ſeruas legē in iſraelitis
que ſeruata eſt in alienigenis. Poſtea legit
hebreus qḋ interpoſitū ē ad cōmēdatōnē vr
bis ſm ꝑorem expoſitōeꝫ. Et reſpōdit ioab
ad eam. Non quero euertere vrbem ſꝫ ſiba
filiū bochri: ꝗ leuauit manū ſuā ↄtra dauid.
Et locuta eſt mulier ciuibꝰ ſapienter: ꝗ abſci
ſum caput ſibe ꝓiecerūt ad ioab. Tūc reuer-
ſus eſt exercitꝰ in hieruſalē ad regē: ꝛ reſtituit
rex ioab ſuꝑ exercitū ꝛ alios miniſteriales in
officijs ſuis ſicut ſupra: h̄ addito: ꝙ aduram
ſtatuit ſupra tributa colligēda ꝛ ꝙ hyram fa
ctus eſt ſacerdos dauid ꝓprius.

De ſeptē viris ſuſpēſis in vltione gabao-
nitarum. Ca. XX.

Facta eſt quoqꝫ

fames in diebꝰ dauid tribꝰ ānis
iugiter: et conſuluit dauid dn̄m.
Qui rn̄dit hoc fieri ꝓpter ſaul ꝛ domū eius ꝗ
occidens gabaonitas quaſi pro zelo filiorū
iſrael irritum fecerat iuramentū ioſue et ſe-
niorum. Et ait dauid ad gabaonitas. Quid
faciam vobis vt benedicatis hereditati dn̄i.
Qui dixerunt. Uirū qui attriuit nos delere
debemus: vt ne vnꝰ ꝗdē reſiduꝰ ſit de ſtirpe
eius. Sꝫ qꝛ dauid h̄ facere nō poterat ꝓpter
iuramentū quod iurauerat ionathe tentaue
rūt petitiones dicentes. Dent nobis ſepteꝫ
viri d filijs eius: vt crucifigamꝰ eos domino